

Arrest

nr. 74 182 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 17 mei 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent in 1975 geboren in Moldavië en bent van gemengde Pools-Moldaafse origine. U woonde met uw moeder in Chismikoy. In 1988 had uw moeder een relatie met E.(...) K.(...). U beschouwt E.(...) als uw stiefvader. In Chismikoy woonden er veel Gagaouziërs. Er ontstond een conflict tussen Gagaouziërs en Russisch-taligen. U en uw moeder werden lastig gevallen en gediscrimineerd, respectievelijk omdat u Russischtalig bent en omdat uw moeder van Moldaafse origine is. In augustus 1991 trok u met E.(...) naar de provincie Vladimir in Rusland. Jullie verbleven er illegaal en werkten erin het zwart. Omwille van uw illegaliteit werd u viermaal door de politie aangehouden. Tijdens uw aanhouding bij de politie werd u mishandeld en afgeperst. U en Eduard werden ook door criminelen afgeperst die wisten dat jullie goed geld verdienden. Jullie moesten maandelijks 15.000 roebel afstaan U en Eduard werden éénmaal door deze criminelen fysiek aangevallen. U ging hierna naar de politie maar die echter niet wilden luisteren. In mei 2011 was u op uw werk getuige van een moord. De aannemer voor wie u werkte had een zwembad slecht aangelegd. De eigenaar ervan liet dan de aannemer ombrengen. S.(...), de man die u daar tewerkgesteld had, stuurde hierop u en de persoon die u beschouwt als uw stiefvader E.(...) K.(...) (O.V. 6.814.688) naar België waar u op 17/05/2011 uw asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Als asielzoeker en als persoon die beweert staatloos te zijn (zie CGVS p. 2) dient u het Commissariaat-generaal bij te staan bij het bepalen van het land ten opzichte waarvan uw aanvraag tot bescherming moet worden onderzocht. Het komt u in eerste instantie toe de nodige informatie te geven (via documenten of via verklaringen) zodat uw aanvraag kan worden onderzocht, inclusief het bepalen van het land dat u moet beschermen. Er moet echter worden vastgesteld dat u tegenstrijdige, incoherente en onaannemelijke verklaringen aflegde over uw identiteitsgegevens en over uw asielaanvraag. Zo verklaart u (CGVS p. 2) dat u geboren bent in Moldavië maar geen staatsburgerschap bezit omdat u er geen paspoort heeft verkregen daar u nog niet de wettelijke leeftijd daartoe van 16 jaar had bereikt. U werd erop gewezen dat het niet is omdat men geen paspoort heeft van een land, men er dan ook niet het staatsburgerschap van kan bezitten. Hierop verklaart u dat het staatsburgerschap in uw geboorteland wordt toegewezen o.b.v. de geboorteakte. U beaamt dat u toen een geboorteakte had die staaft dat u geboren bent in Moldavië. U werd er aldus op gewezen dat u volgens uw verklaringen een Moldaafs staatsburger kan zijn. U verklaart hierop (CGVS p. 3) dat u niet weet of u het staatsburgerschap van Moldavië bezit en dat u dit zal moeten uitzoeken. Uw motivering (CGVS p. 3) dat u dit niet eerder heeft uitgezocht in Rusland omdat u er een goed leven had, valt niet te rijmen met uw bewering dat u omwille van uw illegaliteit in Rusland zware problemen heeft gekend. Uw motivering (CGVS p. 2-3) dat u naar de ambassade van Moldavië in België wil gaan maar dat u er een tolk zal nodig hebben om hen goed te begrijpen, is onafdoende en geen onoverkomelijk probleem. Gevraagd ten slotte waarom u om meer informatie in te winnen over uw statuut zich in Rusland niet heeft aangeboden bij de Moldaafse ambassade, stelt u (CGVS p. 7) dat u niet weet wat dit is, hetgeen niet rijmen valt met uw aanvankelijke verklaring dat u zich bij de Moldaafse ambassade in België wil aanbieden. Het is bijzonder merkwaardig, en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede, dat u – die omwille van uw illegaliteit in Rusland zware problemen ondervond - nooit enige poging heeft ondernomen om te weten te komen of u het staatsburgerschap van uw geboorteland bezit. U verklaarde ook aanvankelijk (CGVS p. 2 & verklaring bij DVZ pt. 4) dat u op 25 juli 1991 geboren bent in Moldavië. Ter verklaring waarom u geen paspoort bezit stelde u (CGVS p. 2-4) dat u op 12 of 14 augustus 1991 Moldavië heeft verlaten, dat u toen 15 jaar oud was en pas vanaf uw 16 jaar - en u plaatst die datum vervolgens op 25 augustus - een paspoort kon verkrijgen in Moldavië. Er dient echter te worden vastgesteld dat u eerder voor de Belgische asielinstanties steeds heeft aangegeven dat uw geboortedatum 25 juli is (zie bijlage 26 dd. 17/05/2011, verklaring DVZ en vragenlijst dd. 25/05/2011, en uw aanvankelijke verklaring op het CGVS dd. 28/09/2011 p. 2), waardoor er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan uw plotselinge bewering dat u op 25 augustus bent geboren en dus toen u Moldavië verliet nog geen 16 jaar was en niet in aanmerking kwam om een paspoort te bekomen. Bijgevolg wordt uw bewering, als zou het tijdens uw verblijf in Moldavië niet mogelijk zijn geweest om een paspoort te verkrijgen, ondermijnd.

Wat betreft uw identiteit legt u nog incoherente verklaringen af. Zo verklaart u voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 3) dat u van gemengde Pools-Moldaafse origine bent. Bij verdere bevraging verduidelijkt u (CGVS p. 3 & 7) dat uw vader van Poolse origine is, dat u zijn Poolse familienaam draagt, en dat u uw moeder daar vragen heeft over gesteld omdat u wou weten van waar kwam. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 1) meldde u echter dat uw vader van Russische afkomst is. Bij confrontatie stelt u dat uw vader Russisch sprak maar van Poolse afkomst is, hetgeen onafdoende is.

Aangezien u geen bewijsstukken voorlegt m.b.t. uw identiteit mag er - en dit zeker van een persoon die beweert staatloos te zijn - worden verwacht dat u coherente verklaringen over uw identiteit zou afleggen,

hetgeen in casu niet het geval is. Wat betreft uw problemen in Rusland verklaart u (CGVS p. 3) dat u er wegens uw illegaliteit viermaal door de politie werd opgepakt; u werd éénmaal voor 15 dagen vastgehouden, tweemaal 4 dagen, en éénmaal 1 dag. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) meldde u echter op de vraag of u gearresteerd bent geweest of gevangen heeft gezeten (bv. in een politiekantoor) dat u ongeveer zes keren door de Russische politie werd opgepakt wegens illegaal verblijf en telkens na maximum 1 dag werd vrijgelaten na betaling van smeergeld. Bij confrontatie (CGVS p. 3) stelt u dat u toen antwoordde op de vraag hoe vaak uw vingerafdrukken werden genomen. Deze motivering kan uiteraard niet worden weerhouden aangezien in de vragenlijst nergens een dergelijke vraag wordt gesteld. De vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw problemen in Rusland, ondermijnt op manifeste wijze uw asielrelaas. Ook dienen er na een vergelijking van uw verklaringen met deze van Eduard, de persoon die u beschouwt als uw stiefvader en met wie u sinds 1991 samenleefde in Rusland (zie CGVS p. 5), ernstige tegenstrijdigheden te worden vastgesteld. Zo verklaart u (CGVS p. 3) dat u wegens uw illegaal verblijf in Rusland viermaal door de politie werd opgepakt en toen zwaar werd mishandeld (o.a. ribben en neus gebroken waarna u medische verzorging nodig had bij de spoedgevallen). E.(...) stelt echter (CGVS E.(...) p. 5) dat u slechts éénmaal omwille van uw illegaal verblijf door de politie werd opgepakt en dat u nooit door de politie bent mishandeld geweest. Ook stelt Eduard (CGVS E.(...) p. 5) dat hij tweemaal door de criminelen die jullie afpersten fysiek werd aangevallen; eens werd hij op zijn werkplaats in de Nojaberkajastraat door hen geslagen met een gebroken neus tot gevolg, en eens werd hij samen met u op het bouwterrein waar u werkte door hen geslagen. U daarentegen verklaart (CGVS p. 6) dat jullie éénmaal door die criminelen werden mishandeld, dat dit gebeurde in de Lesnajastraat waar u samen met E.(...) woonde en werkte, en u stelt uitdrukkelijk dat u noch E.(...) ooit alleen door die criminelen werden fysiek belaagd.

Er kan dan ook worden besloten dat u derhalve geenszins voldoet aan de medewerkingsplicht die op u rust. Van een asielzoeker en beweerde staatloze die een beroep doet op internationale bescherming, mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat u bij de bevoegde autoriteiten van het onthaalland uw asielrelaas volledig en duidelijk uiteen zet en dat dit logischerwijze impliceert dat u over essentiële en wezenlijke aspecten met betrekking tot uw profiel, identiteit, voorgeschiedenis, en levensomstandigheden, coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. Door uw houding laat u het de asielinstanties niet toe een correct beeld te krijgen van uw identiteit (o.a. geboortedatum, origine, staatsburgerschap) noch over uw eventuele nood aan bescherming.

Er wordt echter niet betwist dat u geboren bent en gedurende jaren in Moldavië heeft gewoond en er aldus een gewoontelijke verblijfplaats had. Bijgevolg kan de asielaanvraag van u getoetst worden aan het land van uw gewoonlijk verblijf, met name Moldavië. U verklaart (CGVS p. 4-5) dat u indien u de financiële middelen daartoe zou hebben onmiddellijk zou terugkeren naar Moldavië. U verklaart verder dat u er kennissen heeft en bij hen zou kunnen wonen, ondertussen zou u werk zoeken waarna u zelf een huis zou huren en medicijnen voor uw stiefvader zou aanschaffen. Toen u erop gewezen werd dat u via de organisatie IOM misschien kan terugkeren naar Moldavië, verklaarde u zich onmiddellijk akkoord, zei dat u ongelukkig bent in België en terug wil keren naar Moldavië waar u Russisch kan praten. Ten slotte kan er nog worden op gewezen dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat aangezien u geboren bent in Moldavië u aanspraak kan maken op het staatsburgerschap van dit land.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft bij terugkeer naar Moldavië een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van de persoon die u beschouwt als uw stiefvader E.(...) K.(...) (O.V. 6.814.688) eveneens een negatieve beslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht, meerbepaald van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus merkt verzoeker

op dat de commissaris-generaal zijn identiteit, zijn nationaliteit en zijn Pools-Moldaafse origine in twijfel trekt. De commissaris-generaal betwist volgens verzoeker echter niet dat hij gedurende jaren in Moldavië heeft gewoond en aldaar zijn gewone verblijfplaats had. Tevens wordt gesteld, zo meent verzoeker, dat hij onvoldoende bewijzen heeft naar voor gebracht van zijn problemen. Vervolgens legt verzoeker uit dat het in zijn situatie moeilijk is om zijn identiteit, nationaliteit en afkomst te bewijzen. Verzoeker gaat niet akkoord met de bewering dat hij de Moldavische nationaliteit heeft. Hij was immers nooit in het bezit van een paspoort en kan geen rechten laten gelden op de nationaliteit van het land dat hij al meer dan 20 jaar verlaten heeft. Verzoeker bevestigt dat hij geen documenten heeft die zijn verklaringen kunnen staven omwille van zijn illegaal verblijf de laatste 20 jaar in de Russische Federatie. Verzoeker wijst erop dat er in de Russische Federatie een strijd gevoerd wordt tegen illegale migratie en het zeker geen paradijs is, waardoor het verblijf van verzoeker onveilig was. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn stiefvader wijst verzoeker op het feit dat deze laatste omwille van suikerziekte aan geheugenproblemen lijdt. Verzoeker citeert twee paragrafen uit de UNHCR Proceduregids en besluit hieruit dat voorzichtig moet worden omgesprongen met de bewijslast die op de asielzoeker rust. Omdat het gebeurtenissen betreft die lang geleden plaatsvonden en verzoeker vaak van verblijfplaats diende te veranderen, kan verzoeker geen papieren bewijzen bezorgen. Ook met betrekking tot de tegenstrijdigheden is volgens verzoeker enige mildheid noodzakelijk. Hij stelt dat hij zich mogelijks zaken anders heeft herinnerd, maar dit mag er volgens hem niet toe leiden dat hem de vluchtelingenstatus ontzegd wordt. De vergissingen kunnen immers te wijten zijn aan stress.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming merkt verzoeker op dat de bestreden beslissing geen enkele motivering bevat waarom de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend, waardoor de motiveringsplicht geschonden wordt.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op het feit dat verzoeker, die beweert staatloos te zijn, het Commissariaat-generaal dient bij te staan bij het bepalen van het land ten opzichte waarvan zijn vraag naar bescherming moet worden onderzocht. Verzoeker beweert luidens de bestreden beslissing in Moldavië te zijn geboren, maar niet het staatsburgerschap te bezitten omdat hij nog niet de wettelijke leeftijd had om een paspoort te hebben. Op grond van zijn verklaringen zou hij Moldavisch staatsburger zijn, maar zou hij dit niet hebben uitgezocht omdat hij in Rusland een goed leven had, wat niet te rijmen is met zijn verklaringen dat hij in Rusland zware problemen ondervond omwille van zijn illegaliteit. In de bestreden beslissing wordt verder gewezen op het feit dat verzoeker verklaarde naar de Moldavische Ambassade in België te willen gaan, terwijl hij tijdens zijn verblijf in de Russische Federatie daartoe nooit stappen zou hebben ondernomen. Er wordt in de beslissing ook vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn geboortedatum, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat verzoeker Moldavië verliet toen hij nog geen 16 jaar oud was en niet in aanmerking kwam voor een paspoort. In de bestreden beslissing wordt ook gewezen op tegenstrijdige verklaringen van verzoeker en zijn stiefvader over de vervolgingsfeiten die zij in Rusland situeren. In de beslissing wordt gesteld dat bij de asielaanvraag van een staatloze het land van het vroegere gewone verblijf in overweging dient te worden genomen. Omwille van de houding van verzoeker kan dit land echter niet worden bepaald en kan de behoefte aan bescherming niet worden beoordeeld. Aangezien niet wordt betwist dat verzoeker in Moldavië geboren is en gedurende jaren in Moldavië heeft gewoond, dient zijn asielaanvraag ten aanzien van Moldavië te worden beoordeeld. Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij bij terugkeer naar Moldavië een gegronde vrees voor vervolging bestaat of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.4. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag). Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “land van herkomst”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de Kwalificatierichtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren.

2.5. In de mate van het mogelijke moeten stavingsstukken onder meer omtrent de nationaliteit en identiteit worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document neerlegt op grond waarvan zijn nationaliteit kan worden bepaald. Volgens de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor krijgt men het staatsburgerschap van Moldavië op basis van de geboorteakte en bezat hij een geboorteakte, waardoor hij als Moldavisch staatsburger beschouwd moet worden (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p. 2). In zijn verzoekschrift oppert verzoeker echter dat hij niet akkoord gaat met de bewering dat hij de Moldavische nationaliteit heeft. De Raad wijst erop dat het feit dat hij nooit een Moldavisch paspoort heeft gehad niet uitsluit dat hij de Moldavische nationaliteit heeft. Zijn blote bewering dat hij geen rechten kan laten gelden op de nationaliteit van een land dat hij al meer dan 20 jaar verlaten heeft, wordt niet met concrete gegevens onderbouwd, bijvoorbeeld van de Moldavische Ambassade. Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat verzoeker op grond van zijn geboorte in Moldavië van rechtswege in aanmerking zou komen voor het staatsburgerschap van de republiek Moldavië (stuk 10, Landeninformatie, Thematisch ambtsbericht burgerschaps- en vreemdelingenwetgeving in Moldavië, Oekraïne en Wit-Rusland, p. 10-11).

2.6. Zelfs indien zou worden aanvaard dat verzoeker staatloos is, dient de asielaanvraag conform hetgeen in punt 2.4. werd gesteld, te worden beoordeeld ten aanzien van zijn gewone vroegere verblijfplaats. Verzoeker stelt in Moldavië te zijn geboren en aldaar tot in 1991 te hebben gewoond, zodat Moldavië als zijn land van vroeger gewone verblijfplaats moet worden beschouwd.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde destijds in Moldavië lastiggevallen te zijn omdat hij Russischtaalig is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p. 4), maar anderzijds stelt dat *“als jullie me helpen naar daar te gaan zou ik naar daar gaan, daar kan ik vrij zijn”* en zegt dat hij geen vrees heeft in Moldavië (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p. 4-5). Aangezien verzoeker geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanvoert in het land ten aanzien waarvan zijn

vraag naar bescherming moet worden beoordeeld, kan hij niet als vluchteling worden erkend en komt hij niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming.

2.8. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat de beslissing geen motieven bevat met betrekking tot de subsidiaire bescherming. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.9. Er werd geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aangetoond. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN